

De intentie van het collectief bepaalt

Mijn werkdag op kantoor zit erop en ik kijk naar buiten. De dagen in de herfst worden korter en het regent. Ik trek mijn regenpak aan en stap op de fiets naar huis. De eerste kilometers probeer ik mezelf droog te houden. Ik zit wat verkrampd en zelfs saggerijngig op de fiets en op een gegeven moment is mijn regenpak niet meer bestand tegen het aanhoudende water dat zelfs mijn schoenen inloopt. Eenmaal nat geworden maakt het mij niet meer uit en ik ga mij vrijer bewegen, ik moet er nu zelfs om lachen. Kletsnat kom ik thuis, blij.

Deze persoonlijke anekdote toont het proces dat wij allemaal vaak meemaken. Als individu, maar ook als collectief. We staan er slecht voor en zitten in een negatieve spiraal. We zijn verkrampd en proberen zaken te vermijden. Op een gegeven moment valt de verandering niet tegen te houden. We moeten er doorheen en dan voelen wij ons bevrijdt. Het kan een ontslag zijn, een scheiding of minder ingrijpende gebeurtenis zoals je belastingaangifte invullen.

Collectief maken we hetzelfde mee. Zaken waarvan we dachten dat ze nooit tijdens ons leven zouden veranderen komen plotseling als vanuit het niets in beweging en voor we het weten is alles anders. De val van de Berlijnse Muur was zo'n gebeurtenis. Opeens gebeurde het. Hoe bijzonder is het en hoe komt zoiets nu tot stand?

In 2020 werden we verplicht om mondkapjes te dragen en een paar jaar later stopten we daar uit onszelf opeens mee. Massaal deden we er niet meer aan mee. Massaal halen we niet de nieuwe vaccinatie. We zijn geneigd te geloven dat het komt doordat we beter geïnformeerd zijn of dat die verandering door bovenaf is gestuurd, maar dat is niet het geval. We zijn opeens niet meer bang. We stemmen opeens voor andere politieke stromingen. We veranderen opeens onze houding ten opzicht van een specifiek onderwerp. En we doen dit massaal. Zonder dat het opgelegd is of breed gecommuniceerd. Waar komt dat dan vandaan?

Bij uitvindingen zien we iets soortgelijks. Meerdere mensen blijken achteraf met dezelfde uitvinding bezig te zijn geweest. Zonder dat ze dit van elkaar wisten. Zouden uitvindingen wellicht een collectief proces zijn? Zou de mensheid op een gegeven moment in de tijd (evolutie) er klaar voor zijn?

Vrouwen kregen in mijn land pas zo'n honderd jaar geleden het recht om te stemmen bij verkiezingen. Dat werd eerst enorm tegengewerkt en zelfs nu nog durf ik te stellen dat het feminisme voor het belangrijkste deel is mislukt. De vrouwen die bij ons in de top van het bedrijfsleven en de politiek zitten moeten zich als mannen gedragen om zich te handhaven. Hoe kregen die vrouwen honderd jaar geleden het toch voor elkaar om vrouwenkiesrecht mogelijk te maken? Een paar stonden op, maar dat deden vrouwen natuurlijk al veel langer. Opeens was de tijd rijp voor verandering. De massa vond dat het anders moest. Het collectief was er klaar voor.

Bij religies zien we hetzelfde. Iemand denkt dat hij het beter weet en stelt een afsplitsing voor. Vaak mislukt dat, maar soms krijgt zo'n beweging momentum. Opeens zijn de geesten er klaar voor en krijgt de nieuwe stroming massa en dus

kracht. In hoeverre is dat nu een bewust proces? Of is het wellicht juist grotendeels een onbewust proces?

Wanneer ik nu kijk naar de wereld, dan vraag ik af hoe we de duivel kunnen verslaan en weggaan van kolonialisme, slavernij, corruptie, genocide, winstbejag, hebzucht, machtsmisbruik, pedofilie, onderdrukking enzovoort. Wat moet daar dan voor gebeuren? Moeten we iets doen? Ja, we moeten zeker dingen doen. Maar is dat wat de verandering echt bewerkstelligd of speelt er ook een ander proces? Zo ja, kunnen we daar dan óók iets betekenen?

Steeds meer kom ik tot de conclusie dat intentie onze toekomst bepaalt. Wanneer we leven vanuit ons hart, dan kan het leven ons geven wat we nodig hebben. We denken dat we alles kunnen besturen, maar eigenlijk hebben we heel weinig in de hand. Dit stukje tekst gericht aan de lezer draagt hopelijk iets bij aan een betere wereld, maar ik weet dat mijn meditatie met een liefdevolle intentie voor de mensheid meer doet. Ik weet dat als jullie ook leven met een liefdevolle intentie, onze collectieve intentie het kantelpunt sneller dichterbij brengt. Ook deze muur kan heel snel vallen. Hopelijk zijn we daar klaar voor.

Nico Cost, 24 oktober 2024